

Nr 235.

Av fru Rönn-Christiansson och fru Linderot, *angående utredning om lagfästade av likalönsprincipen.*

En av de mest uppenbara orättvisorna i vårt samhälle är att kvinnorna icke erhålla samma lön för ett visst arbete som mannen. Från en demokratisk utgångspunkt är det givet att den grundläggande principen vid all lönesättning måste vara att ha klart definierade lönenormer för varje slags arbete och att detta arbete betalas lika, oavsett om en man eller kvinna utför det.

Arbetarrörelsens efterkrigsprogram går in för en effektivisering och höjning av produktionen samt en rättvisare fördelning av arbetets frukter. I denna ökade produktion, som är förutsättningen för större välstånd åt folket, äro kvinnorna omistliga. »Vi ha icke råd med några konstlade hinder för utnyttjande av den kvinnliga arbetskraften, om vår produktion skall kunna nå det omfång, som erfordras för att bristerna i levnadsstandarden skola kunna utplånas», heter det i efterkrigsprogrammet.

Mot denna bakgrund framstå kvinnornas principiella krav på rättvisa på arbetsmarknaden med ökad tyngd och växer ut till att bli inte bara ett speciellt kvinnokrav utan ett krav i hela nationens intresse.

För närvarande uppgår lönen för kvinnor genomsnittligt till omkring två tredjedelar av den manliga lönen.

Sedan 1909 har frågan om likalönsprincipens genomförande stått på LO-kongressernas dagordning. Statsmakterna ha ännu icke kommit längre än till att i snigeltakt låta utreda frågan.

Det är hög tid, att det även i vårt land göres allvar av allt välmenat tal i denna fråga.

Med stöd av det ovan anförda föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snabbutredning om lagfästade av kvinnans rätt till lika lön med mannen för samma prestation och att förslag föreläggas innevarande års riksdag att antagas som vilande för vidare grundlagsenlig behandling

om sådan förändring av regeringsformen att denna princip däri fastslås samt att förslag till därmed sammanhängande lagstiftning senast framlägges för 1949 års riksdag.

Stockholm i januari 1948.

S. Rönn-Christiansson.

Gerda Linderot.